

عنوان مقاله:

سترنر، شناسایی و بررسی ساختار بلوری کمپلکس جدید (Sr₂O₂)_n·Cu(H₂O)₄ با قابلیت کاربرد در تولید گاز هیدروژن

محل انتشار:

مجله شیمی کاربردی روز، دوره 15، شماره 56 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

زهره رزم آرا - استاد بارگزوه شیمی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

کمپلکس جدید ناجور هسته (dipic)₄(OH)₂]n·nH₂O از dipic₂ CS) عبارتست از پیریدین ۲-و-۶- دی کربوکسیلاتو تحت امواج التراسونیک تهیه شد. ساختار کمپلکس CS به طور کامل توسط تجزیه عنصری، طیف سنجی زیر قرمز (FT-IR)، آنالیز وزن سنجی حرارتی (TGA)، آنالیز حرارتی تفاضلی (DTA) و پراش پرتو X تک بلور (SC-XRD) شناسایی شد. نتایج آنالیز کربستالوگرافی کمپلکس CS نشان داد که این کمپلکس در ساختار تری کلینیک با گروه فضایی P-۱ متبلور شده است. همچنین این آنالیز وجود تعداد زیادی پیوند هیدروژنی O-H-O...O را تایید می کند. سپس کاتالیست Cu-Sr/SiO₂ از تجزیه حرارتی کمپلکس CS در دمای ۴۰۰°C و در حضور پایه سیلیکا تهیه شد. در ادامه کاتالیست های مرجع Cu-Sr/SiO₂ به روشهای همرسمی و تلقیح نیز تهیه شدند و بوسیله روشهای طیف سنجی زیر قرمز (XRD)، میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) و مساحت سطح ویژه (BET) شناسایی شدند. نتایج حاصل از این مطالعات نشان داد که کاتالیست حاصل از تجزیه حرارتی کمپلکس CS دارای اندازه ذرات کوچکتر و مساحت سطح ویژه بزرگتری نسبت به دو کاتالیست مرجع است. به منظور تولید گاز هیدروژن، واکنش جابجایی آب- گاز (WGS) در محدوده دمایی ۳۰۰-۴۲۰°C بر سطح کاتالیست های Cu-Sr/SiO₂ انجام شد. بررسی اثر دما نشان داد که در ۴۳۰°C فعالیت کاتالیزوری هر سه کاتالیست در بالاترین مقدار خود قرار دارد. همچنین بالاترین عملکرد کاتالیزوری مربوط به کاتالیستی است که از کمپلکس CS مشتق شده است. این عملکرد کاتالیزوری بالا به خصوصیات فیزیکی و شیمیایی کاتالیست تهیه شده نظیر اندازه ذرات کوچکتر و مساحت سطح ویژه بیشتر نسبت داده شد.

کلمات کلیدی:

کمپلکس Cu-Sr، ساختار بلوری، کاتالیست Cu-Sr/SiO₂، واکنش جابجایی آب- گاز، گاز هیدروژن

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2074655>